

ричамъ царь?! нъ отъ дръгата страна, Ирнината хъбость стрѣва едно царство: докачва ма общето осжженіе, нъ ѱазваватъ ма още и Ирниниты любви. Ако а задържж, азъ съмъ изгѣбилъ сичката печала на оржжіата си, и то е слабата ми; ако а оставжж, азъ съмъ изгѣбилъ всичкжтж печалж на желаніата си, и то е любовь-та ми: цю да направжж? е, до гдѣто азъ правжж такъвызи размышленіа, никога не могж развърржж вжзелатъ; сабала, сабала; тжй дѣла, и станва тѣтакси, тича, намира, гледа, закала Ирнж, коато не чакала това зло; послаѣ са връща, и съ сичката болка, и гарость на лицето мѣ, ако азъ, казва, не быхъ сторилъ тжй, никогы са не быхъ освободилъ. Бега нѣка са навчи свѣтжтж, че съ сжщото юначество повѣждавалъ и страститы си; че съмъ царь на Цариградъ, и на себе си.

Кой е тойзи Хрістіанине? той е и Ягаранинъ, и царь, на когото и законътж мѣ, и власть-та мѣ позволяватъ да има жены, колко-то желе, нъ при сичко това той не само остави, напѣснж, испжди, нъ и още закла еднж любезнж отроковицж, за да избѣгне отъ осжженіето на хората, и за да ѱпази слажтж на името си. А ты кой си? единъ Хрістіанинъ, коамто не прощава законътж по-вече отъ една жена, коато ти дава Черквата, и Богъ. Хрістіанинъ, който трѣбва да бѣгашъ не само отъ осжженіето на хората, нъ и отъ вѣчната мжжа, който трѣбва да ѱпазишъ не само името, но и дѣшата. Хрістіанинъ, който са надѣвешъ за небесното царство. Бега за таа влѣдница, или за чюждата жена, коато държишъ, на родителиты ти е мжчно, жената ти плаче, своити та ѱкораватъ, Дѣховницити та изобличаватъ тайно, а ѱчителити павно. Сичкыти хора та осжждаватъ, и станжалъ си за сказа въ градътж, тжй цюто сичкыти или плачатъ отъ срамътж ти, или са смѣатъ на бездміето ти, нъ тѣй не е ницю. Черквата са е погнѣсила отъ тебе, и ти не дава пречистыты Таинства: Ангелътж твой та е оставилъ, защото е чистъ дѣхъ, и гнѣсиса отъ твоиты нечистоты: На Бога си дотѣгнжалъ тжй, цюто не може да та търпи вѣкы: сѣкой часъ Діаволътж та варди да ти грабне дѣшжтж: Ядз та чака съ отворены ѱста, за да та глжтне въ мжката, и ты още ли са мдешъ? и мыслишъ? и не знаешъ ли цю да сторишъ, та да са отдѣлишъ отъ неа? С, Хрістіанино, догдѣто ты правишъ такъвызи размышленіа, и смѣташъ тѣй, и онѣй, ты никогы не (бы) развърралъ вжзелатъ. Днесъ са ражда една, ѱтрѣ дръга спжнка, и Діа-